

ΗΜΕΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ELECTROACOUSTIC MUSIC DAYS 2014

ΡΕΘΥΜΝΟ 16, 17, 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015

ΑΝΘΙΘΕΑΤΡΟ ΤΕΙ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ - ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Γενικός Συντονισμός: Νικόλας Βαλσαμάκης, Κατερίνα Τζεδάκη

Τεχνικός Υπεύθυνος Συναυλιών: Νικόλας Βαλσαμάκης

Ηχητική Υποστήριξη: Γιώργος Τρύφων, Μάρκος Συμεωνάκης, Θανάσης Ρατάιτζικ, Αντώνης Στεφάνου

Φωτισμός: Βασίλης Τσιμητράς

Σχεδιασμός Αφίσας, Ιστοσελίδας, Έντυπου Προγράμματος : Κατερίνα Τζεδάκη

Ανάπτυξη/ Συντήρηση Ιστοσελίδας: Χρυσούλα Αλεξανδράκη, Κατερίνα Τζεδάκη

Τεχνική Υποστήριξη: Στέλιος Πιοτογιαννάκης, Oleh Tryhobyuk, Αλέκος Μουρατίδης, Νικολέτα Πασπαράκη,

Κώστας Τσαγκούδης, Κώστας Γεωργιάδης, Μάρκος Αγκαμαλιάν, Στέλιος Σπανάκος, Νίκος Παππάς,

Γουσταύος Λοΐζος, Παναγιώτης Ψυχογιός

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Στην οικογένεια του Στέφανου Βασιλειάδη και στον σκηνοθέτη Θανάση Ρεντζή για την υποστήριξή τους στην διοργάνωση της συναυλίας - αφιερώματος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16

Συναυλία 1η

Γιώργος Στεφάτος -	<i>Sedna</i>	6:08
Άντρια Θεοδώρου -	<i>Ηχο-ζάλος</i>	12:05
Παναγιώτης Κόκορας -	<i>Συριγμός και Σφύριγμα</i>	8:00
Δημήτρης Σάββα -	<i>Τελχίνες</i>	7:32
Κατερίνα Τζεδάκη -	<i>Passing Through</i>	3:01

Sedna

Στεφάτος Γιώργος

Sedna είναι το όνομα ενός απομακρυσμένου πλανήτη νάνου που κάποτε διεκδικούσε μία θέση δίπλα στους υπόλοιπους πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος. Η ηχητική σύνθεση διαμορφώθηκε στα περιβάλλοντα max/msp,reaktor με τη πρόσθετη χρήση ψηφιακών συνθετητών ήχου.

Ο Στεφάτος Γιώργος είναι απόφοιτος του ΤΕΙ Μουσικής Τεχνολογίας και ακουστικής στο Ρέθυμνο. Δημιουργεί μουσικές συνθέσεις καθώς και οπτικοακουστικές διαδραστικές παραστάσεις χρησιμοποιώντας ως επί το πλείστον προγραμματιστικά περιβάλλοντα ήχου και εικόνας..

Ηχο-ζάλος

Άντρια Θεοδώρου

Το κομμάτι «Ηχο-ζάλος» ανήκει στα κομμάτια που έχουν δημιουργηθεί κατά τη διάρκεια του διδακτορικού διπλώματός μου. Σκοπός του είναι η υιοθέτηση στοιχείων της Ελληνικής παραδοσιακής μουσικής και η ύπαρξη τους σε ένα ηλεκτροακουστικό περιβάλλον. Στο συγκεκριμένο κομμάτι παρουσιάζονται σε διάφορες παραλλαγές παραδοσιακά όργανα και ρυθμοί χωρίς να ξεφεύγουμε όμως από το ηλεκτροακουστικό φάσμα. Βασικό θέμα στην ερευνά μου, το κομμάτι «Ηχο-ζάλος» έχει πειραματική καθώς και ερωτηματική φύση -εγείροντας το θέμα αν μπορεί να χαρακτηριστεί «ελληνικό» βασικό θέμα στα πιο πάνω χαρακτηριστικά που ανέφερα.

Η Άντρια Θεοδώρου γεννήθηκε στην Λεμεσό της Κύπρου το 1989. Κατέχει Πτυχίο Μουσικής και μεταπτυχιακό στο Sonic Arts από το University of Sheffield υπό την καθοδήγηση του Dr. Adrian J. Moore. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της συμμετείχε σε πολλές συναυλίες που διοργάνωνε το University of Sheffield Sound Studios. Τα τελευταία 3 χρόνια έχει επικεντρωθεί στη μελέτη για το διδακτορικό της δίπλωμα που αφορά την Ηλεκτροακουστική Μουσική στην Ελλάδα και την σύνδεση της με στοιχεία της παραδοσιακής μουσικής.

Συριγμός και Σφύριγμα

Παναγιώτης Κόκορας

(2013) μαγνητοταινία στέρεο

Το Συριγμός και Σφύριγμα διαδραματίζετε, άλλες φορές με ένα σουρεαλιστικό και άλλες φορές με ένα ρεαλιστικό τρόπο, σε ένα δωμάτιο όπου ο πρωταγωνιστής ετοιμάζει ένα φλιτζάνι τσάι. Στο Συριγμός και Σφύριγμα ήχοι φλογέρας και φωνής, περιβαλλοντικοί και ακουσματικοί ήχοι, όλοι συνθέτουν ένα θέατρο ήχων και συνειρμών. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στον τρόπο οργάνωσης και λειτουργικότητας των 'ηχοφθόγων' που συνθέτουν το έργο και αναδεικνύουν τη φόρμα και το περιεχόμενο του έργου.

Ο Παναγιώτης Κόκορας μετά τις μουσικές του σπουδές στην Ελλάδα με τους Γιάννη Ιωαννίδη, Ανρί Κεργκομάρ, Κ. Βαρότση και Ε. Ασημακόπουλο πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές Μαστερ και Διδακτορικού στη σύνθεση και μουσική τεχνολογία στο πανεπιστήμιο του Γιορκ στην Αγγλία με υποτροφίες από την Βρετανική Ακαδημία και τη Μουσική υποτροφία Αλεξάνδρας Τριάντη. Έχει λάβει παραγγελίες από τα πανεπιστήμια του Χάρβαρντ, Γιορκ, Αθηνών, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αθηναϊκή Συμφωνική Ορχήστρα Νέων, Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, IRCAM, ZKM, IMEB, Siemens Musikstiftung, MATA ενώ έχουν μεταδοθεί από το ραδιόφωνο και παρουσιαστεί σε Φεστιβάλ περισσότερες από 500 φορές σε 200 και πλέον πόλεις σε όλο τον κόσμο. Έργα του έχουν πετύχει σημαντικές διακρίσεις σε 60 διεθνείς διαγωνισμούς μεταξύ άλλων Destellos, Metamorphosés, Prix Ars Electronica, Giga-Hertz, Bourges, Gaudeamus, Takemitsu, Russolo, Miso Musica, CIMESP. Από το 2004-2012 υπήρξε μέλος του διοικητικού συμβουλίου και πρόεδρος ('04, '06, '09, '10) του «Ελληνικού Συνδέσμου Σύνθετων Ηλεκτροακουστικής Μουσικής» (ΕΣΣΗΜ). Έχει διδάξει στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Κρήτης, το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στο Μητροπολιτικό Κολέγιο Θεσσαλονίκης. Από το φθινόπωρο του 2012 εκλέχθηκε Επίκουρος Καθηγητής και διδάσκει σύνθεση στο University of North Texas στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής Έργα του κυκλοφορούν σε 36 δίσκους ακτίνας, παρτιτούρες, και διαδικτυακά από SEAMUS, Recordi, MIT Press, Miso Records, Spectrum Press, Independent Opposition Records, ICMA-ICMC, Dissonance Records, κ.α. www.panayiotiskokoras.com

Τελχίνες (2012)

Δημήτρης Σάββα

"Η μαγεία του Δαίμονα, η έλξη του Μύστη, η τρίαίνα του Ποσειδώνα, το Άπειρο, η σύγκρουση, η αρμονία του Απόλλωνα."

Ο Δημήτρης Σάββα γεννήθηκε το 1987 στην Κύπρο. Αποφοίτησε με άριστα από το Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου με ειδίκευση στη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής. Το 2012 συνέχισε τις σπουδές του σε μεταπτυχιακό επίπεδο μάστερ στο Πανεπιστήμιο του Manchester και από το 2015 είναι υπότροφος και υποψήφιος διδάκτορας στο Πανεπιστήμιο του Sheffield. Τα έργα του έχουν παρουσιαστεί σε διεθνή και τοπικά φεστιβάλ ηλεκτροακουστικής μουσικής στην Κύπρο, Ελλάδα, Βέλγιο, Γερμανία, Αγγλία, Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, ΗΠΑ και Βραζιλία. Το 2012 του απονεμήθηκε το πρώτο βραβείο στη φοιτητική κατηγορία του διεθνούς διαγωνισμού *Metamorphoses 2012* με το έργο του Έρεβος και το 2014 στον ίδιο διαγωνισμό του απονεμήθηκε το βραβείο του κοινού με το έργο του *Balloon Theories*.

Passing Through

Κατερίνα Τζεδάκι

Η σύνθεση αυτή ασχολείται με την ροή του χρόνου σαν μια δυναμικά μεταβαλλόμενη ποιότητα της εμπειρίας. Έχουν χρησιμοποιηθεί ηχογραφήσεις από ηχοτοπία της πόλης και φύσης στα νησιά της Κέρκυρας και της Κρήτης.

Γεννήθηκε στο Ρέθυμνο της Κρήτης (1964) και σπούδασε μουσική στην Αθήνα (1984-1991) με τους Γιάννη Ιωαννίδη, Στέφανο Βασιλειάδη και Δημήτρη Καμαρωτό. Ολοκλήρωσε τις σπουδές της στην σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής στο City Univeristy (MA, 2002) και στο De Montfort University (PhD, 2012) με επιβλέποντα τον Simon Emmerson. Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Ελληνικής Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας και τα τελευταία χρόνια εργάζεται στο Τμήμα Μηχανικών Μουσικής Τεχνολογίας & Ακουστικής στο ΤΕΙ Κρήτης. Η μουσική της έχει παρουσιαστεί σε διάφορες χώρες, χρόνους και περιστάσεις. Ζει και εργάζεται στο Ρέθυμνο της Κρήτης. www.tzedk.wordpress.com

Συναυλία 2η

Λευτέρης Παπαδημητρίου -	<i>Muhammad's Ladder</i>	3:25
Νικόλας Βαλσαμάκης -	<i>Theorie du Contexte</i>	3:26
Στέλιος Γιαννουλάκης -	<i>Power Toy Fantasy</i>	7:44
Κλαίρη Κεφαλογιάννη -	<i>L. Overtone</i>	5:30
Γεωργία Σπυροπούλου -	<i>Vocalscapes on Walt Whitman (6 ch)</i>	14:08

Muhammad's Ladder

Λευτέρης Παπαδημητρίου

Ένα κομμάτι μέρος της συλλογής ηλεκτρακουστικών κομματιών με τίτλο *Oriental Resonant Networks* (2013).
<https://lefterispapadimitriou.bandcamp.com/album/oriental-resonant-networks>

Ο Λευτέρης Παπαδημητρίου σπούδασε σύνθεση με τον Γιάννη Ιωαννίδη και είναι πτυχιούχος και Τμήματος Μουσικών Σπουδών του πανεπιστημίου Αθηνών και κάτοχος διδακτορικού στη σύνθεση από το πανεπιστήμιο του Huddersfield στην Αγγλία με υποτροφία από το φεστιβάλ σύγχρονης μουσικής του Huddersfield. Το 2006 κέρδισε το διεθνές βραβείο *Gaudeamus Prize* με τη σύνθεσή του για πιάνο και ορχήστρα «Black & White». Έχει γράψει πολλές συνθέσεις για ακουστικά όργανα και ηλεκτρονικά μέσα που έχουν παιχτεί από μουσικούς όπως *Asko/Schoenberg ensemble*, *Sarah Nicolls*, *London Sinfonietta* και άλλους, στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ασχολείτε επίσης με τον αυτοσχεδιασμό ηλεκτρονικής και πειραματικής μουσικής.
www.lefterispapadimitriou.com

Theorie du Contexte

Νικόλας Βαλσαμάκης

Θεωρία της συμπλοκής: μια μικρή αναφορά σε μια κοινότητα αγώνα, στην ανάληψη ευθύνης και σε εκείνους που συνεχίζουν να υφαίνουν το νήμα της κοινής μας ιστορικής μνήμης. Το ηχητικό υλικό προέρχεται από πολλαπλές ηχογραφήσεις μιας προσεκτικά προετοιμασμένης μοναδικής ηχητικής πηγής. Οι τεχνική σύνθεσης που χρησιμοποιήθηκε περιορίστηκε σε ισοστάθμιση και μοντάζ των ήχων χωρίς καμία άλλη επεξεργασία.

Ο Νικόλας Βαλσαμάκης συνθέτει κυρίως ηλεκτροακουστική μουσική και μουσική υποβοηθούμενη από ηλεκτρονικό υπολογιστή. Ενδιαφέρεται ειδικότερα για τις κατευθύνσεις: αλγοριθμική σύνθεση, μικροδομική σύνθεση, nonstandard

synthesis και soundscape composition. Δημιουργεί τους δικούς του αλγόριθμους για τη άρθρωση του μουσικού υλικού αλλά και την σύνθεση, επεξεργασία και πολυκάναλη διάχυση του ήχου.

Power Toy Fantasy

Στέλιος Γιαννουλάκης

Όλοι οι ήχοι στο κομμάτι προέρχονται από παιδικά μουσικά παιχνίδια που έχω μετατρέψει σε ηλεκτρονικά όργανα με τεχνικές circuit-bending. Πρόκειται για μια μοναδική ηχογράφηση ζωντανού αυτοσχεδιασμού την οποία συνέπτυξα σε ένα έργο για ηχητική διάχυση κόβοντας και μιξάροντας φράσεις και μέρη, διατηρώντας όμως τη βασική δομή από την αρχή μέχρι το τέλος. Χρησιμοποίησα επίσης κάποιες τεχνικές μετάθεσης συχνοτήτων και διαχείρισης χρόνου. Οι όποιες αλλαγές στη στερεοφωνική εικόνα δημιουργήθηκαν με εναλλαγές ανάμεσα στο υλικό που ηχογραφήθηκε με μικρόφωνα και σε αυτό που ηχογραφήθηκε ταυτόχρονα απευθείας από την κονσόλα. Αυτό το έργο παρουσιάζεται για πρώτη φορά.

Στέλιος Γιαννουλάκης

Συνθέτει και παίζει μουσική με ψηφιακά και αναλογικά μέσα, αυτόνομα ή μέσα από ποικίλες δημιουργικές συνεργασίες σε σχέση με χορό, θέατρο, video, κινηματογράφο, εγκαταστάσεις, διαδραστικά μέσα, κ.α. Σπουδές Ηλεκτρολόγου μηχανικού, MA Ψηφιακή Μουσική Τεχνολογία (Keele University), PhD Ηλεκτροακουστική Σύνθεση (University of Wales-Bangor). Έργα του έχουν παιχτεί σε πολλά διεθνή φεστιβάλ ανά τον κόσμο και έχουν διακριθεί σε διεθνείς διαγωνισμούς σύνθεσης (Bourges 1999/2002, SAN Jeu de Temps 2003, Society for Promotion of New Music 2002/2005.)
Ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ. <http://steliosgiannoulakis.wordpress.com>

L. Overtone

Κλαίρη Κεφαλογιάννη

Το "L. Overtone", είναι ένα δείγμα του εγχειρήματος της ηχητικής επένδυσης της έκθεσης των παραδοσιακών οργάνων του Μουσικού Εργαστηρίου Λαβύρινθος, με αναφορά στην ηλεκτροακουστική μουσική. Μέσα από ηχογραφήσεις των μουσικών οργάνων της έκθεσης, από το φυσικό περιβάλλον του Μ.Ε.Λ και ήχους από τα μέρη, από τα οποία προέρχονται τα όργανα αυτά, το "L. Overtone" είναι η προσομοίωση του απόηχου της έκθεσης που έμεινε στη σκέψη ενός επισκέπτη στη διαδρομή μετά την έξοδό του από το χώρο των μουσικών εκθεμάτων.

Η Κλαίρη Κεφαλογιάννη γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Κρήτη. Είναι τελειόφοιτη του τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων, της Κεφαλονιάς. Ασκεί την πρακτική της εργασία στο Μουσικό Εργαστήρι Λαβύρινθος, καθώς μελετά σε διάφορες διαστάσεις τα μουσικά παραδοσιακά όργανα που βρίσκονται στο χώρο της έκθεσης εκεί. Παίζει νυκτά, (κυρίως παραδοσιακά), μουσικά όργανα και ασχολείται με τη σύνθεση ηχοτοπίων μέσω της ηλεκτροακουστικής μουσικής. Έχει συμμετάσχει οργανωτικά και καλλιτεχνικά στις ημέρες ηλεκτροακουστικής μουσικής του ΕΣΣΗΜ (2009-2012), και σε συναυλίες ηλεκτροακουστικής μουσικής του τμήματος Τ.Η.Μ.Ο.

Vocalscapes on Walt Whitman

Γεωργία Σπυροπούλου

(6 κανάλια). 2014

Έργο ηλεκτροακουστικό που μπορεί να παρουσιαστεί και σαν ηχητική εγκατάσταση. Το ηχητικό υλικό προέρχεται από ηχογραφημένες φωνές 15 αφηγητών που διαβάζουν, ο καθένας στην μητρική του γλώσσα, αποσπάσματα από τα "Leaves of Grass" του Walt Whitman. Οι ηχογραφήσεις ομαδοποιήθηκαν σε στροφές, στίχους, λέξεις και φωνήματα, διαδικασία εμπνευσμένη από τους "καταλόγους" εικόνων, φωνών, πορτραίτων, αντικειμένων και λέξεων του Whitman.

Το έργο επεξεργάζεται την ιδέα της "ποίησης σαν χώρο" και σαν "γεωγραφία" γλωσσών, φωνών, ανθρώπων και αναπαραστάσεων. Είναι επίσης μια μαρτυρία προφορών, διαλέκτων και ιδιωμάτων, συγγενική με αυτή των δανεισμένων λέξεων, slang, ονοματοποιιών και προφορών που συναντά κανείς στη γλώσσα του Whitman. "Η προφορά είναι η ζωτικότητα της γλώσσας - είναι η ίδια η γλώσσα". Η σύνθεση και η οργάνωση του μουσικού υλικού έγινε σε πραγματικό χρόνο στο στούντιο με τη βοήθεια μιας εικονικής παρτιτούρας στο περιβάλλον Max/Msp, Spatialisateur και Antescofo. Το έργο είναι μια ανάθεση του Γαλλικού Υπουργείου Πολιτισμού και δουλεύτηκε στα στούντιο της Muse en Circuit. Ευχαριστώ όλες και όλους τους αφηγητές που συμμετείχαν στο έργο αυτό: Joel Chadabe, Helga Fanderl, José-Miguel Fernandez, Ayelet Rose Gottlieb, Martin Carlé, Dieter Kaufmann, Elainie Lillios, Philippe Leroux, Paola Livorsi, Anne Montaron, Philippe Nahon, Marina Skiadaresi, Σαβίνα Γιαννάτου, Allen Weiss, καθώς και μια ανώνυμη αφηγήτρια.

Γεωργία Σπυροπούλου

Σπούδασε πιάνο, αρμονία, αντίστιξη, φούγκα και τζαζ αυτοσχεδιασμό στην Αθήνα κι εργάστηκε ως μουσικός και ενορχηστρωτής στο χώρο της ελληνικής προφορικής μουσικής παράδοσης. Στο Παρίσι σπούδασε Σύνθεση, Ηλεκτροακουστική Μουσική και Ανάλυση Φόρμας με τον Philippe Leroux και τον Michaël Lévinas και στο IRCAM - Centre Pompidou με τους Jonathan Harvey, Tristan Murail, Brian Ferneyhough, Philippe Hurel. Έλαβε το βραβείο "Villa Médicis Hors les Murs" για τη Νέα Υόρκη και έλαβε τον βαθμό του Ιππότη του Τάγματος των Γραμμάτων και των Τεχνών από τη Γαλλική Δημοκρατία. Εργάστηκε ως συνθέτης-ερευνητής στο IRCAM πάνω στις νέες τεχνολογίες για τη φωνή. Έργα της έχουν ανατεθεί από το IRCAM - Centre Pompidou, τα Υπουργείο Πολιτισμού της Γαλλίας και του Baden-

Württemberg, τη Γαλλική Ραδιοφωνία, την « Μασσαλία – Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2013 » την SACEM, το Haus der Kulturen der Welt, τη Muse En Circuit. Τα έργα της έχουν παιχτεί διεθνώς από πολλά μουσικά σύνολα, σολίστες και χορωδίες (Ensemble Intercontemporain, the San Fransisco Contemporary Music Players, L'itinéraire, 2E2M, Ars Nova, Smashensemble, dissonArt, Sinkro, Aventure, κουαρτέτα σαξοφώνων Habanera και Prism, χορωδίες Accentus και Les Cris de Paris.
www.georgiaspiropoulos.com.

Συναυλία 3η

Παναγιώτης Βασιλέλλης -	<i>2pp.nkl</i> (4 ch)	13:50
Γιώργης Σακελαρίου -	<i>Raigardo slenis</i>	7:48
Θανάσης Ratajczyk -	<i>Alan Wake</i>	5:47
Φίλιππος Θεοχαρίδης -	<i>LANGame</i> (8 ch)	5:00 (live)

2pp.nkl - ακουσματική μουσική σε 4 κανάλια ήχου

Παναγιώτης Βασιλέλλης

Η ιδέα του έργου προέκυψε με αφορμή έκθεση αρχαίων ελληνικών τεχνολογικών επιτευγμάτων, ανακατασκευασμένων σήμερα, σε πλήρη λειτουργικότητα, από το Μαθηματικό - ερευνητή Κωνσταντίνο Κορδώση.

Η σύνθεση, αξιοποιώντας τέσσερα κανάλια ήχου, επιχειρεί να διερευνήσει αφ' ενός τη διαλεκτική του φυσικού με το ανθρωπογενές, αφ' ετέρου του πρωτόγονου με το τεχνολογικά ανεπτυγμένο. Χρησιμοποιεί αυτούσιο ή επεξεργασμένο ηχητικό υλικό, από τις πρώτες ύλες των εκθεμάτων (αέρας, νερό, ξύλο μέταλλο), από την ίδια την κίνηση τους και από άλλο συμπληρωματικό για τις ανάγκες του έργου υλικό. Η σύνθεση αναπτύσσεται στο χώρο που ορίζεται από τις τέσσερις ηχητικές πηγές, επιχειρώντας να διερευνήσει τις δυνατότητες αντίληψης της κίνησης του ήχου μέσα σ' αυτόν.

Ο Παναγιώτης Βασιλέλλης σπούδασε Ανώτερα Θεωρητικά και Σύνθεση με τον Γιάννη Ιωαννίδη από όπου αποφοίτησε με Άριστα παμψηφεί και Α' βραβείο. Δίδαξε Ανώτερα Θεωρητικά σε Ωδεία των Αθηνών και πέραν των δύο τελευταίων δεκαετιών διδάσκει το μάθημα της Μουσικής στη Β/βάθμια εκπαίδευση.

Ασχολήθηκε επί μακρόν με τη Γλώσσα της Τέχνης τόσο σε γλωσσολογικό όσο και φιλοσοφικό επίπεδο. Παράλληλα ασχολήθηκε με τη Δημιουργική Σκέψη, ερευνώντας αφ' ενός το δίπολο μηχανώμαι - μιμούμαι στη φιλοσοφία, τη γνωσιακή ψυχολογία και την τέχνη, αφ' ετέρου ερευνώντας τα εργαλεία με τα οποία καλλιεργείται η δεξιότητα της αποκλίνουσας σκέψης και της δημιουργικότητας. Εκτός του μαθήματος της Μουσικής διδάσκει και αυτό της Δημιουργικής Σκέψης σε μαθητές της Β/βάθμιας εκπαίδευσης.

Έργα του ηλεκτροακουστικής έχουν παιχτεί σε διάφορες συναυλίες στην Ελλάδα.

Έχει διδάξει σε διάφορα σεμινάρια, μουσική του 20ου και 21ου αι., απευθυνόμενα σε καθηγητές μουσικής της Β/βάθμιας εκπαίδευσης αλλά και σε ευρύτερο κοινό.

Raigardo

Γιώργης Σακελλαρίου

Τον Ιούνιο του 2014 ο Γιώργης Σακελλαρίου ήταν artist-in-residency στο Druskininkai της Λιθουανίας και επισκέφτηκε την κοντινή κοιλάδα Raigardo, που βρίσκεται στα σύνορα της Λιθουανίας με τη Λευκορωσία. Το κομμάτι βασίζεται αποκλειστικά σε περιβαλλοντικές ηχογραφήσεις που έκανε στην περιοχή. Οι ηχογραφήσεις δεν έχουν υποστεί κανενός είδους επεξεργασία. Το Raigardo slenis περιλαμβάνεται στη συλλογή World Listening Day 2014 – Fragility, του ιστότοπου Sonic Terrain.

Ο Γιώργης Σακελλαρίου είναι συνθέτης πειραματικής ηλεκτρονικής μουσικής. Δισκογραφεί από το 2003 είτε σε πλαίσια συνεργασιών είτε ως σόλο καλλιτέχνης. Έχει συνθέσει μουσική για ταινίες μικρού μήκους και θεατρικές παραστάσεις, έχει συμμετάσχει σε πολλά workshops και έχει εμφανιστεί επί σκηνής σε πολλά σημεία ανά τον κόσμο. Είναι μέλος του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας. Από το 2004 επιμελείται την ετικέτα Echomusic. Τον Σεπτέμβριο του 2014 ξεκίνησε το διδακτορικό του στο Coventry University.
<http://mechaorga.wordpress.com/>

Alan Wake

Ratajczyk Θανάσης

Το κομμάτι αυτό έχει εμπνευστεί από το ομόνυμο βίντεο παιχνίδι “Alan Wake (2010)” της Φινλανδικής εταιρίας Remedy Entertainment (δημοσιεύτηκε από την Microsoft Game Studios). Πρόκειται για ένα ψυχολογικό θρίλερ που θέτει υπο αμφισβήτηση την ψυχολογική υγεία του νεαρού συγγραφέα.

Γεννημένος στη Βέροια το 1992, ο Ratajczyk Θανάσης σπουδάζει Μουσική Τεχνολογία & Ακουστική στο Τ.Ε.Ι. Ρεθύμνου. Έχει ασχοληθεί και στο παρελθόν με σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής και έχει συμμετάσχει σε προηγούμενες συναυλίες εθελοντικά, από το 2010 και μετά.

LAN Game (AI version, 2014): Ένα δίκτυο δύο τεχνητών αυτόνομων ‘πρακτόρων’ (agents) σε διαλεκτική με δύο ανθρώπους – χρήστες (προαιρετικά), δέχεται οδηγίες για τη μακροδομή του έργου από έναν ‘μαέστρο’ και αναλόγως ‘συνθέτει’ σε πραγματικό χρόνο σε μικροδομικό επίπεδο. Ο μαέστρος μπορεί να είναι άνθρωπος ή μηχανή (AI) που εκπαιδεύεται σε πραγματικές συνθήκες συναυλίας.

Φίλιππος Θεοχαρίδης: Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, σπούδασε Ηλεκτρονική Μουσική και Ηλεκτρονικά (Keele, UK) και Τεχνολογία Μουσικής (Newcastle-Upon-Tyne, UK). Έχει διδάξει ηλεκτρονική μουσική και ηχοληψία στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας (Τ. Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης) και το Ιόνιο Πανεπιστήμιο (Τ. Μουσικών Σπουδών). Τον τελευταίο καιρό διδάσκει στο ΤΕΙ Ιονίων Νήσων (Τ. Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων). Δουλεύοντας παράλληλα σαν μηχανικός ήχου σε δισκογραφία και συναυλίες, έχει διατελέσει τεχνικός υπεύθυνος σε πολυάριθμες συναυλίες ηλεκτροακουστικής μουσικής με πολυκαναλικά συστήματα ηχητικής προβολής. Τον τελευταίο καιρό ολοκληρώνει τη διδακτορική του διατριβή στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Έργα του έχουν παιχτεί στη Μεγάλη Βρετανία και την Ελλάδα.

Συναυλία 4η

Μάρκος Λέκκας -	<i>Δεύτερη Παραλλαγή του Νοέμβρη</i>	4:35
Δημήτρης Μπάκας -	<i>Untitled#1</i>	10:36
Σταυρούλα Κεσούρη -	<i>Spiritus</i>	3:32
Oleh Tryhobyuk -	<i>Surrealistic Walk</i>	3:11
Δημήτρης Τσίπης -	<i>Orchestra concrète</i>	1:55
Γιάννης Καλαντζής -	<i>Metalogi</i>	10:40

Δεύτερη Παραλλαγή του Νοέμβρη

Μάρκος Λέκκας

Ο σπόρος για την δεύτερη παραλλαγή του Νοέμβρη έσπασε το φλοιό της γης μια Κυριακή απόγευμα, την ώρα που οι σφαίρες έψαχναν να κρυφτούν μέσα στη ζέστη των σωμάτων ενώ οι γυναίκες μέσα στο χιόνι ψιθύριζαν ακατάληπτα λόγια. Την ίδια ώρα η αστική τάξη χαϊδεύοντας στοργικά τον μαραμένο της λαϊμό, άγγιζε με συγκρατημένο ρίγος τον ηδονικότερο αντικατοπτρισμό του εαυτού της μέσα από μακρινές μετατροπές.

Σπούδασε Σύνθεση στο Royal Conservatory of Music, στο πανεπιστήμιο του York και στο πανεπιστήμιο του Toronto. Έχει γράψει μουσική δωματίου, ηλεκτρονική μουσική, μουσική για ορχήστρα, καθώς και μουσική για το θέατρο.

Untitled#1

Δημήτρης Μπάκας

Το έργο αυτό δημιουργήθηκε κατά την διάρκεια του Sonic Mmabolela Residency στην Νότια Αφρική στο οποίο ο συνθέτης συμμετείχε υπό την αιγίδα και την χορηγία του Ελληνικού Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού

Το Untitled#1 είναι μια 'σύνθεση ηχοτοπίου' (soundscape composition) η οποία δημιουργήθηκε κατά την διάρκεια του Sonic Mmabolela Workshop/Residency (στην ζούγκλα της Νότιας Αφρικής) που οργανώθηκε από τους Francisco Lopez και James Webb. Το έργο ακολουθεί την παράδοση την ακουσματικής ακρόασης κάτι που, κατά την προσωπική προσέγγιση του συνθέτη, απαιτεί από τον ακροατή έναν αποφαιτικό τρόπο αντίληψης των φαινομένων (Άγιος Διονύσιος Αεροπαγίτης); μια ακροαματική συμπεριφορά δηλαδή που αρνείται να δημιουργήσει συσχετισμούς μέσω της μνήμης, μεταξύ των (παροντικά) προσφερομένων ηχητικών αντικειμένων και των (παρελθοντικά) προτυπωμένων εμπειριών μέσα μας, αποσκοπώντας σε μια 'υπερβατική'/αποφαιτική εμπειρία.

Όσον αφορά στην πράξη, το έργο χρησιμοποιεί δύο ειδών ηχογραφημένου υλικού: α) field recordings που έγιναν από τον ίδιο τον συνθέτη στον ποταμό Λίμποπο (Mmabolela reserve) και β) Fence Recordings (περίφραξη της mmabolela φάρμας) που έγιναν από τους Francisco Lopez και Scott Konzelmann και που μετέπειτα μετασχηματίστηκαν στο στούντιο από τον συνθέτη για την δημιουργία μιας νέας ρυθμικής και ηχοχρωματικής δομής.

Γεννημένος στην Κατερίνη το 1975, ο Δημήτρης Μπάκας σπούδασε Σύνθεση με τον Θεόδωρο Αντωνίου. Έπειτα πήγε στο Λονδίνο (Κολέγιο Goldsmiths, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου) για περαιτέρω σπουδές όπου απέκτησε Μεταπτυχιακό στη Σύνθεση (Mmus) το 2005, και Διδακτορικό στη Σύνθεση (PhD) το 2010, υπό την επίβλεψη του Professor Roger Redgate. Κατά την διάρκεια του Διδακτορικού παρακολούθησε το Master Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στο Stanley Glasser Electronic Music Studios at Goldsmiths College (EMS). Κατά το έτος 2010-2011 ήταν επισκέπτης ερευνητής (Visiting Scholar) στο Columbia University (New York) όπου έγινε αποδεκτός από τον Tristan Murail, όπου και ολοκλήρωσε μια μεταδιδακτορική έρευνα. Από το 2009 ο Δημήτρης Μπάκας είναι στον κατάλογο επίλεκτων συνθετών του Sound and Music στην Αγγλία, θέση που κέρδισε με διαγωνισμό. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών (EEM), του Ελληνικού Σύνδεσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ), του ΚΣΥΜΕ (κέντρο σύγχρονης μουσικής έρευνας), του temp'Or Project (Bordeaux, France) και ιδρυτικό μέλος μαζί με τους Δημήτρη Έξαρχο και Πάνο Γκίκα του Migrant Sound (Απόδημος Ηχος, ένας οργανισμός, βασισμένος στο Λονδίνο, με κύριο σκοπό την προώθηση, διοργάνωση και κυκλοφορία σύγχρονης μουσικής). Έργα του Δημήτρη Μπάκα έχουν βραβευτεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από το 2015 ο Μπάκας θα είναι Research Fellow στο Goldsmiths, University of London.

Surrealistic Walk

Tryhobyuk Oleh

Η ιδέα για το κομμάτι ήταν δημιουργία ενός σουρεαλιστικού ηχοτοπίου με πρόθεση να ταξιδέψει τον ακροατή. Το κομμάτι περιέχει ηχογραφήσεις από ήχους της φύσης (θάλασσα, αέρας, πουλιά), καθώς και ήχους τεχνικής προέλευσης (κινητήρες, κλειδιά, κίνηση σε δρόμο). Για τη διαμόρφωση των ηχογραφήσεων χρησιμοποιήθηκαν διάφορες τεχνικές επεξεργασίας ήχου.

Ο Tryhobyuk Oleh γεννήθηκε το 1992 και είναι σπουδαστής στο τμήμα Μηχανικών Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του ΤΕΙ Κρήτης.

Orchestra concrète (2014)

Τσίπης Δημήτριος

Το κομμάτι είναι βασισμένο σε επεξεργασμένους ήχους φυσικών μουσικών οργάνων, όπως κιθάρα, singing bowl, udu drum κ.ά., τα οποία αποτελούν μια μικρή επεξεργασμένη ορχήστρα.

Τσίπης Δημήτριος (Αθήνα 1986)

Σπούδασε κλασική, ηλεκτρική κιθάρα και θεωρητικά στο Δημοτικό Ωδείο Πετρούπολης, καθώς και τεχνολογία ήχου και μουσικής στο τμήμα Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του Α.Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων, από όπου το 2010 έλαβε το πτυχίο του.

Ασχολείται με τη σύνθεση μουσικής, την ηχητική σχεδίαση με φυσικά όργανα, ηλεκτρονικά μέσα και υπολογιστικά συστήματα καθώς και με την καλλιτεχνική και επιστημονική υπόσταση του ήχου. Έχει διδάξει μουσική τεχνολογία σε Δημόσια ΙΕΚ και συνθέτει για ηλεκτρική κιθάρα και ηλεκτρονικά μέσα σε πολυκάναλα συστήματα. Συνθέτει μουσική και σχεδιάζει ηχητικά για video games, εφαρμογές και project.

Συμμετέχει στις 'Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής' από το 2009 με συνθέσεις όπως *Insomnia* (2011), *Μικροδομές* (2012), *Guitar* (2013), (2014) και αυτοσχεδιασμό για κιθάρα και ηλεκτρονικά μέσα (2009). Από το 2011 είναι ενεργό μέλος του Ε.Σ.Σ.Η.Μ. και το 2014 μέλος του ΔΣ.

Metalogi (2014)

Γιάννης Καλαντζής

"Metalogi" είναι ένα μετα-λογική κατάσταση με τις εσωτερικές σκέψεις και τις αντιδράσεις του ασυνείδητου και συνειδητού εκφραζόμενη ως διαδραστικές ενέργειες που συμβαίνουν μέσα σε μια διαλεκτική συζήτηση.

Δίπλωμα σύνθεσης και μουσικής πληροφορικής με διάκριση, απο το Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse της Λυών. Έχει λάβει διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς και έργα του έχουν εκτελεστεί σε φεστιβάλ και συνέδρια ανά τον κόσμο. Έχει δεχτεί αναθέσεις έργων από το Μέγαρο μουσικής Αθηνών, το Εθνικό Κέντρο Μουσικής Δημιουργίας της Γαλλίας (Grame) και το Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού. <http://ioanniskalantzis.wordpress.com/>

Συναυλία 5^η (αφιέρωμα στον Στέφανο Βασιλειάδη)

Στέφανος Βασιλειάδης -	<i>Τα Μυστικά Τραγούδια της Σιωπής</i>	24:14
Στέφανος Βασιλειάδης -	<i>Κουκλόκοσμος</i>	9:54
Στέφανος Βασιλειάδης -	<i>Αίμα</i>	10:00
Στέφανος Βασιλειάδης -	<i>Τρωάδες - Θρήνος</i>	
	<i>Εκάβης για Νεκρό Αστυάνακτα</i>	6:15

Τα Μυστικά Τραγούδια της Σιωπής (1970-71)

Είναι το πρώτο του ηλεκτρονικό έργο. Όπως μαρτυρεί και ο τίτλος, αναφέρεται στη σκοτεινή πλευρά του ήχου, τη σιωπή και τι μπορεί να κρύβεται μέσα της. Το έργο πρωτοπαίχτηκε στην 4η Ελληνική Εβδομάδα Σύγχρονης Μουσικής (και εκδόθηκε στη συλλογή από δίσκους βινυλίου με έργα από τις Ελληνικές Εβδομάδες Σύγχρονης Μουσικής που εξέδωσε η Columbia) και βασίζεται σε φυσικούς και επεξεργασμένους φυσικούς ήχους [ομιλίες, τρυφερούς ψιθύρους, ήχους της φύσης, όπως γρύλοι και τζιτζίκια, ήχους της πόλης, αγχωτικούς ήχους τηλεφώνων, όπως και στο αυθεντικό θέμα της υπ'αρ. 5 -σε μι ελάσσονα- σονάτας για φλάουτο και μπάσο κοντίνουο του J.S.Bach (α' μέρος)] καθώς και σε τεχνητούς ηλεκτρονικούς ήχους από τον συνθετητή VCS 3. Το έργο ξαναπαίχτηκε μετά από λίγα χρόνια (1973) χορογραφημένο από τη Ζουζού Νικολούδη και παρουσιάστηκε από την χορο-θεατρική ομάδα της «Χορικά» στο REX (ακολούθησε περιοδεία σε φεστιβάλ χορού στην Κύπρο και Ισπανία -Μαδρίτη κ Βαρκελώνη).

Κουκλόκοσμος (1973)

Έργο για μαγνητοταινία, που έχει ως μοναδική ηχητική πηγή τον συνθετητή VCS3. Είναι αφιερωμένος στις δυο μικρές, τότε, κόρες του συνθέτη, την Έβη και τη Βίκη. Το γενικό διάγραμμα του έργου έχει ως εξής: Ο κουκλόκοσμος, ο κόσμος των παιχνιδιών, ξεκινά από το μακρινό του άστρο για να συναντήσει τα παιδιά της Γης / Το ταξίδι μες στο κουκλοτρενάκι / Στη Γη ο κουκλόκοσμος κάνει μια ζωντανή παρέλαση μπρος στα έκπληκτα μάτια του παιδόκοσμου/ Ξαφνικά ένας άλλος απρόσκλητος κουκλόκοσμος (ανθρωποκατάσκοποι μεταμφιεσμένοι σε κούκλους) εισβάλλει και με τα κουκλοόπλα του σκορπάει το θάνατο σκοτώνοντας μέσα στις ψυχές των παιδιών την ομορφιά / Τα πληγωμένα κουκλάκια / Μια μουσική πνοή ζωντανεύει τον κουκλόκοσμο και μαζί μ' αυτόν το όραμα ενός ανθρωπόκοσμου όμορφου σαν τον κουκλόκοσμο...

Αίμα (1975)

Θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε απόσπασμα από το Αίμα βλέποντας παράλληλα το 6ο «κεφάλαιο» (Αίμα-Sanquis) της σπονδυλωτής ταινίας του Θανάση Ρεντζή Corpus (1979) για το οποίο είχε χρησιμοποιηθεί το έργο αυτό του Βασιλειάδη - ύστερα από την ευγενική παραχώρηση του δημιουργού της, τον οποίο και ευχαριστούμε θερμά.

Το Αίμα, ένα έργο εν εξελίξει, δεν είμαι απολυτα σίγουρη αν το ολοκλήρωσε ποτέ, αν κατέληξε ποτε σε μια τελική του μορφή. Το υλικό του είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον. Για μεγάλο χρονικό διάστημα, και με τη βοήθεια του Παύλου Σιδηρόπουλου (του γνωστού ταλαντούχου ρόκερ τραγουδιστή και συνθέτη) και του Βασιλη Ντάλα (του μπασίστα), που εκείνο το διάστημα μαθήτευαν κοντά του, ο συνθέτης ήρθε σ' επαφή με ανθρώπους πολλών εθνικοτήτων και τους ηχογράφησε να λένε στη μητρική τους γλώσσα τη λέξη «αίμα» με διάφορους τρόπους: τους ζήτησε να χρησιμοποιήσουν όσο το δυνατόν περισσότερες σημασιολογικές εκδοχές της λέξης στην κάθε γλώσσα (π.χ. στα ελληνικά λέμε «αίμα» κυριολεκτικά για το αίμα που κυλάει στις φλέβες, αλλά υπάρχει και η μεταφορική χρήση: «αυτός είναι αίμα μου», δηλ. συγγενής, ή «χύθηκε πολύ αίμα» (=έγινε σφαγή), και, βέβαια, τους ζητούσε να εκφράζουν συναισθήματα μέσα από την επαναληψη της λέξης «αίμα» πολλές φορές, ξανά και ξανά, σε διάφορους ρυθμούς και τρόπους εκφοράς, με άλλη σκέψη και φόρτιση, κάποτε διηγούμενοι προσωπικές ή ταξικές ή εθνικές ιστορίες ξενιτιάς, πόνου, μετανάστευσης, περιθωριοποίησης, γενοκτονίας ή και χαράς, επανένωσης, συμφιλίωσης, τρυφερότητας, αργά και στοχαστικά, δυναμικά ή κραυγαλέα, διεκδικητικά κλπ. Στη συνέχεια στο remixing είχε κάνει συνδυασμούς συνηχήσεων με πολλή ευαισθησία και σημασιολογική αξία: η φωνή ενός παιδιού μαζί με ένα γέροντα που θρηνεί, ένα πλήθος που φωνάζει «αίμα» (ηχογραφημένο στις πρώτες μετα την πτώση της δικτατορίας διαδηλώσεις) και από την άλλη πλευρά μια γυναικεία φωνή που λέει τρυφερά στο παιδί της «αίμα μου», συνηχήσεις με έντονες αντιθέσεις και νοηματικές σχέσεις. Ακόμη: η φωνή ενός Τούρκου μαζί με ενός Αρμένιου, η φωνή ενός Γερμανού μαζί μ' ενός Εβραίου κ.ο.κ.

Το έργο παίχτηκε στο Ηρώδειο (το 1975 ή 76) με παράλληλη προβολή κινηματογραφικών εικόνων από την ταινία Corpus του Ρεντζή -για ένα «κεφάλαιο» της οποίας έχει χρησιμοποιηθεί ένα μέρος από το «Αίμα» του Βασιλειάδη- και άλλων (νομίζω..) φωτεινών προβολών του εικαστικού Χαρ. Δαραδήμου και προκάλεσε έντονες αντιδράσεις (πολύ θετικές έως ενθουσιώδεις από ένα μέρος του κοινού αλλά και πολύ αρνητικές - και αποδοκιμασίες από κάποιους-πιθανόν, νομίζω, και λόγω των πολύ νωπών ακόμη πολιτικών και κοινωνικών εντάσεων και συγκρούσεων του τέλους της δικτατορίας).

Έβη Βασιλειάδη

ΘΑΝΑΣΗΣ ΡΕΝΤΖΗΣ

6) AIMA - SANGUIS Η αόριστη αλλά ισχυρή μυθολογία του αίματος, αποδίδεται με τρόπο αφαιρετικό και ιδεογραφικό, προς την κατεύθυνση τού ότι το αίμα είναι ένα στοιχείο πέρα από τη σωματική ατομικότητα (ομαδικό), με δυνατότητα να ενώνει αλλά και να χωρίζει τα ανθρώπινα όντα. Το οπτικό υλικό προέρχεται από σχηματοποιήσεις και αναμορφοποιήσεις του δακτυλικού αποτυπώματος, και με πολλαπλή κινησιογραφία εκθέτει τους ανεπισδόμους κύκλους του αίματος στο διηνεκές.

Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΟ CORPUS

Κάποια μέρα, με κάλεσε ο Στέφανος Βασιλειάδης, προκειμένου να συζητήσουμε για το πώς θα μπορούσε να γίνει η παρουσίαση ενός τεμαχίου, ηλεκτροακουστικής μουσικής, στην καθιερωμένη Ελληνική Εβδομάδα Σύγχρονης Μουσικής στο Ηρώδειο Ωδείο. Τον επισκέφτηκα στο σπίτι του, στα Πατήσια (τότε), και τον βρήκα σ' ένα στενάχωρο δωματιάκι, μπλεγμένο σ' ένα σωρό μαγνητοταινίες και δίπλα του τον Παύλο Σιδηρόπουλο να τον βοηθάει. Μιλήσαμε, ακούσαμε και ξαναμιλήσαμε. Έφυγα και ξαναπήγα πάλι και ξαναμιλήσαμε. Αυτή τη φορά έφυγα με μια μαγνητοταινία μουσικής μισής ώρας, η οποία ήταν ένα αναμορφωμένο μοντάζ-μιξάζ με βάση ένα υλικό, περίπου δώρο, το οποίο προέρχονταν απ' τις μουσικές των τραγωδιών του κύκλου της Αισχύλιας Ορέστειας (Αγαμέμνων, Χοηφόροι, Ευμενίδες [που είχε κάνει πριν μια πενταετία]), τον «κύκλο του αίματος», όπως τον είχαν αποκαλέσει οι κλασικοί φιλόλογοι.

Επί μέρες μετά άκουγα τη μαγνητοταινία και στοχαζόμουν άλλοτε ανάκατα και άλλοτε μεθοδικά, ή έπλαθα εικόνες και εικονορροές, μα εις μάτην. Μια απ' τις μέρες εκείνες κάναμε με τον Ιάννη Ξενάκη, μια διήμερη επίσκεψη στις Μυκήνες, για την προετοιμασία του Πολύτοπου Μυκηνών. Εκεί λοιπόν, μεταξύ βράχων και χαλασμάτων, παρατηρώντας τις ξερές λειχήνες, έγινε μια απροσδόκητη σύναψη, ανάμεσα στις εικόνες των λειχήνων και τις εικόνες του αίματος στο μικροσκόπιο. Βοήθησαν σ' αυτό και οι συζητήσεις που κάναμε με τον Ξενάκη για την αιγυπτιακή τέχνη, τις μούμιες, την

διαιώνιση και την αναπαράσταση.

Όταν επιστρέψαμε είχα βρεί ήδη και το κλειδί: το δακτυλικό αποτύπωμα. Στρώθηκα στη δουλειά και τον άπειρο τεχνικό μπελά που προϋπέθετε το εν λόγω περίπλοκο σχεδιάσμα και το αποτέλεσμα επήλθε, κάπως απρόσμενα μιν, αλλά μετά από πολύ βάσανο. Εν συνεχεία παρουσιάστηκε στην 5η Ελληνική Εβδομάδα Σύγχρονης Μουσικής στο Ηρώδειο, όπου για πρώτη φορά στήθηκε στο πάνω διάζωμα κινηματογραφική μηχανή προβολής.

Αμέσως μετά ακολούθησε, μια συγγενής διεργασία, όπως θα μπορούσα να πω, και το ΑΙΜΑ (συντομευμένο κατά τα $\frac{2}{3}$), εντάχθηκε ως 6ο μέρος στην ταινία Corpus, που βρίσκονταν στο στάδιο της παραγωγής εκείνο τον καιρό, και η οποία εν τω συνόλω της πραγματεύεται, σε 7 μέρη, τις θεμελιώδεις αντιλήψεις για το ανθρώπινο σώμα στο διάβα του πολιτισμού (απ' την αρχέγονη εποχή ως τις μέρες μας - απ' τις παραστατικές βραχογραφίες της ανθρωποποίησης, έως τις ψηφιακές απεικονίσεις της απο-ανθρωποποίησης).

[Αθήνα 9/1/2015 / Θανάσης Ρεντζής]

Τρωάδες - Θρήνος Εκάβης για Νεκρό Αστυνάκτα

(απόσπασμα από το αρχαίο δράμα.)

Από τη δεκαετία του '70 έως το 1998 που γράφονται οι *Τρωάδες* (αρ. 15) για την χοροθεατρική ομάδα της Ζουζούς Νικολούδη, έργο της ωριμότητάς του, ο Στέφανος Βασιλειάδης έχει δουλέψει πολύ πάνω στην ένταξη και επεξεργασία παραδοσιακού μουσικού υλικού μέσα στις συνθέσεις του για το αρχαίο δράμα με ή χωρίς ηλεκτρονικό πλαίσιο, αλλά επίσης έχει αποκρυσταλλωμένη άποψη για την ρυθμολογία του κειμένου (το οποίο ερμηνεύεται στο πρωτότυπο αρχαίο κείμενο) και για τη μουσική αντιστοιχία των αρχαίων μέτρων με νεότερα παραδοσιακά σχήματα. Ο *Κομμός* (θρήνος) που θ' ακούσουμε βασίζεται στο ηχητικό ελάχιστο μοτίβο μίας σταγόνας, το ηχώχρωμα της οποίας ο συνθέτης αναπαράγει ηλεκτρονικά δημιουργώντας ένα ηχητικό "υγρό φόντο δακρύων" πάνω στο οποίο η Εκάβη - άναρθρη- και ο χορός ψάλλουν το θρηνητικό τους τραγούδι σαν παραδοσιακό μοιρολόι. (κείμενο: Έβη Βασιλειάδη)

Συναυλία 6^η

Ορέστης Καραμανλής -	<i>Εμπλοκή</i> (5 ch)	4:00 (live)
Κώστας Τσαγκούδης -	<i>Square Printing</i>	6:15
Μανώλης Μωραϊτίης -	<i>Dancing on the Fence</i>	10:32
Απόστολος Λουφόπουλος/ Μυρτώ Κορκοκίου	<i>Machine Gun</i>	12:24

Εμπλοκή

Live Electronics + Visuals [5.0 surround]

Ορέστης Καραμανλής

"Ακουσματικό" δεν το λέω. Από καιρό ήθελα να φτιάξω ένα κομμάτι που οι πηγές των ήχων να είναι ορατές στο κοινό. Εδώ χρησιμοποιώ αρχεία ήχου/εικόνας που μπαίνουν στη σειρά σε πραγματικό χρόνο με βάση κάποιους κανόνες. Εκτός από τη συνολική δομή που είναι προκαθορισμένη, το κομμάτι εξελίσσεται απρόβλεπτα σε κάθε εκτέλεση. Μου φάνηκε ενδιαφέρουσα η ιδέα να δουλέψω με οπτικοακουστικά αρχεία που διαδέχονται γρήγορα το ένα το άλλο, συχνά κοντά στο όριο που το μάτι μπορεί να αντιληφθεί με άνεση διακριτά γεγονότα. Στο πεδίο του χρόνου το αυτί αποδεικνύεται αρκετά πιο έξυπνο έχοντας πολύ μεγαλύτερη δυνατότητα ανάλυσης από το μάτι.

Γεννήθηκα στην Αθήνα. Ολοκλήρωσα ένα διδακτορικό στην ηλεκτροακουστική σύνθεση στο Sonic Arts Research Centre και μέχρι πρόσφατα ήμουν λέκτορας στο Πανεπιστήμιο του Μπόρνμουθ. Περισσότερες πληροφορίες υπάρχουν στον ιστότοπο orestiskaramanlis.net

Square Printing

Κωνσταντίνος Τσαγκούδης

Το *Square Printing* δημιουργήθηκε στα πλαίσια του σεμιναρίου - Έρευνα, Ανάλυση, Σύνθεση Ηχητικού Περιβάλλοντος με την καθηγήτρια κ.Κατερίνα Τζεδάκη. Το κομμάτι δημιουργήθηκε από ηχογραφήσεις που πραγματοποιήθηκαν στο τυπογραφείο "XPRESS" (Ρέθυμνο). Σκοπός του κομματιού είναι η κατανόηση της απότομης αλλαγής συναισθημάτων και η αλλαγή ηχητικού περιβάλλοντος όσων βρίσκονται μέσα στο τυπογραφείο, σε συνδιασμό με τους εξωτερικούς ήχους.

Ο Κωνσταντίνος Τσαγκούδης έχει ολοκληρώσει σπουδές στα παραδοσιακά κρουστά, σύγχρονα κρουστά και αρμονία. Αυτόν τον καιρό ολοκληρώνει τις σπουδές του στο τμήμα Μηχανικών Μουσικής τεχνολογίας και Ακουστικής στο Ρέθυμνο.

Dancing on the Fence(2014)

Manoli Moriaty

Η ηλεκτρονική χωρευτική μουσική (electronic dance music, EDM) είναι ένας γενικός και συνεχώς μεταβαλλόμενος όρος για είδη σύγχρονης λαϊκής μουσικής, όπως Techno, Jungle, και Breakbeat. "Dancing on the Fence" είναι μια συλλογή από ήχους, τεχνικές, και ηθικές αξίες που συχνά απαντώνται σε συνθέσεις EDM, ερμηνευμένοι μέσα από ένα ηλεκτροακουστικό πλαίσιο. Το ηχητικό υλικό αποτελείται από μερικά από τα πιο διάσημα ηχο-δείγματα (samples) που έχουν χρησιμοποιηθεί αλλά και καθορίζει την EDM (π.χ. Amen break, η συγχροδία Mentasm, κρουστά από το Roland 808, κ.α.), όπως ηχογραφήθηκαν από δίσκους με τις αρχικές τους κυκλοφορίες. Ένα καινούριο σύνολο ήχων δημιουργήθηκε μέσω granular επεξεργασίας, με την διάταξη να πραγματοποιείται με προσεγγίσεις αντίστοιχες με αυτές κομματιών προορισμένα για νυχτερινά κέντρα.

Ο Μανώλης Μωραΐτης (Manoli Moriaty) είναι συνθέτης, καλλιτέχνης θορύβου (noise), και ερευνητής στο Πανεπιστήμιο του Salford. Η τρέχουσα πρακτική του είναι η διερεύνηση θεμάτων διεπιστημονικότητας, συνεργασίας, και απροσδιοριστίας, και θεμάτων που εκδηλώνονται μέσω ηχητικής επένδυσης δεδομένων, ανορθόδοξης χρήσης της τεχνολογίας και συνένωσης ανθρώπων και μηχανών. Το έργο του αφορά σε ένα ευρύ φάσμα από διεπιστημονικές ερμηνείες, ηχητικές εγκαταστάσεις, αυτοσχεδιαστικά συστήματα θορύβου, και πολυ-χωρικές ακουσματικές συνθέσεις. Είναι μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ), και ιδρυτής και συνεπιμελητής της κολεκτίβας «Metanast», που διοργανώνει σειρά συναυλιών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα με υποστήριξη από τον Βρετανικό οργανισμό Sound and Music.

Machine Gun

Alto φλάουτο και ηλεκτρονικοί ήχοι

Απόστολος Λουφόπουλος – Μυρτώ Κορκοκίου

Εμπνευσμένο από το ύφος της ροκ μουσικής, το έργο ενσωματώνει στο περιεχόμενό του πληθώρα ρυθμικών και αρμονικών στοιχείων αλλά και έντονων δυναμικών αντιθέσεων. Επαναλαμβανόμενες ατάκες, 'ριπές' ήχων από το φλάουτο και το ηλεκτρονικό μέρος, αλλά και μακρόσυρτοι ισοκράτες που συνθέτουν αρμονίες είναι μερικά από αυτά τα στοιχεία, τα οποία συνδέονται και αποδίδονται με τη γλώσσα της ηλεκτροακουστικής μουσικής, δημιουργώντας ένα πεδίο διαφορετικών ηχητικών συμπλεγμάτων, ή ηχητικών χώρων, που κινείται μεταξύ έντασης/ συνοχής και ηχητικής ηρεμίας/αδράνειας/ αρμονίας και που όμως διαρκώς διατρέχεται από την αίσθηση του παλμού και της τονικότητας. Οι ηλεκτρονικοί ήχοι που προέρχονται ως επό το πλείστον από ηχογραφήσεις του άλτο φλάουτου, μαζί με κάποιους ήχους φωνής, κρουστών, εγχόρδων οργάνων και στοιχείων της φύσης (granular noise). Οι ήχοι αυτοί μορφοποιούνται παράλληλα με το ζωντανό μέρος, το οποίο υλοποιεί ιδιαίτερες τεχνικές του φλάουτου, δημιουργώντας συγχρονισμό και διάλογο μεταξύ των δύο. Το έργο δημιουργήθηκε το καλοκαίρι φθινόπωρο του 2013.

Ο **Απόστολος Λουφόπουλος** σπούδασε μουσική στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο (πτυχίο μουσικών σπουδών) και στο πανεπιστήμιο CITY του Λονδίνου (διδακτορικό στη μουσική σύνθεση). Η μουσική του εκτελείται παγκοσμίως σε γνωστές διοργανώσεις (ICMC, Synthese, L'Espace Du Son κ.α) και τα έργα του έχουν βραβευτεί σε παγκόσμιους διαγωνισμούς, όπως ARS ELECTRONICA (Αυστρία) Bourges (Γαλλία), Noroit (Γαλλία), Metamorphoses (Βέλγιο), SCRIME (Γαλλία), Space of Sound (Βέλγιο), Franco Evangelisti (Ιταλία), Musica Nova (Τσεχία), Δ. Δραγατάκης (Ελλάδα).

Έχει συμμετάσχει σε εθνικά ερευνητικά project σχετικά με την ηλεκτροακουστική μουσική και το περιβάλλον, και έχει δημοσιεύσει άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και ανακοινώσεις σε αριθμό συνεδρίων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Διδάσκει στο Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο στη βαθμίδα Επίκουρου Καθηγητή. Έχει διδάξει στο ΤΕΙ Ιονίων Νήσων και το ΤΕΙ Ηπείρου. Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Ελληνικής Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας.

Η **Μυρτώ Κορκοκίου** είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου της Κέρκυρας. Πραγματοποίησε τις μεταπτυχιακές της σπουδές (Mmus in Performance) στο London College of Music and Media (Λονδίνο) με έμφαση στις σύγχρονες τεχνικές του φλάουτου, στον αυτοσχεδιασμό, καθώς και στον συνδυασμό του φλάουτου με τα ηλεκτρονικά μέσα. Είναι υποψήφια διδάκτορ του Ιονίου Πανεπιστημίου. Ασχολείται με την ερμηνεία σύγχρονου ρεπερτορίου για φλάουτο, αυτοσχεδιασμό και σύνθεση έργων για φλάουτο και ηλεκτρονικά μέσα. Πολλές από τις συνθέσεις της σε συνεργασία με τον Απόστολο Λουφόπουλο έχουν βραβευτεί (το 'Behaviours' πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό σύνθεσης 'Δημήτρη Δραγατάκη 2007-2008, το '59 Winds' επίσης πρώτο βραβείο στο παγκόσμιο διαγωνισμό σύνθεσης Franco Evangelisti, Ρώμη- 2006, φιναλίστ στο 32ο διαγωνισμό της 'Bourges', Βρυξέλλες-2005 και στο 'Musica Nova'. 2004, 2006). Τα έργα τους έχουν εκδοθεί από την Forton Music Έχει συμμετάσχει σε συναυλίες ηλεκτρονικής και σύγχρονης μουσικής στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Φεστιβάλ Ηλεκτρονικής Μουσικής (Κέρκυρα, Ρέθυμνο, Ληξούρι), Φίλιππος Νάκας, Μικρό Μουσικό Θέατρο, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, University of Buffalo (Η.Π.Α), Aboutt, Beton7, British Flute Society Convention of in RNCM (Manchester 2012), Salford Sonic Fusion Festival-(Manchester 2013), Δημοτικό Θέατρο Κέρκυρας, Ιόνιο Κέντρο για Τέχνες και Πολιτισμό (Κεφαλονιά), 41st NFA Convention (New Orleans). <http://myrtokorkokiou.wordpress.com/> www.youtube.com/user/MyrtoKorkokiou

Συναυλία 7η

Ανδρέας Μονόπωλης -	<i>Piece for Fan</i>	10:00 (live)
Στέλιος Ζουμαδάκης -	<i>Σπονδή</i>	9:58
Andi Dhima -	<i>The castle</i>	8:00
Φοίβος-Άγγελος Κόλλιας -	<i>And if (s)he left off dreaming about you...</i>	5:30
Νίκος Σταυρόπουλος -	<i>Ballistichory</i>	7:19

PIECE FOR FAN

Ανδρέας Μονόπωλης

Στα πλαίσια του MoCM, ενός εργαστηρίου δημιουργίας πρωτότυπων-χειροποίητων κατασκευών του Ανδρέα Μονόπωλη με έμφαση στην προσωπική οπτική υλικών. Οι έννοιες του DIY, Circuit-Bending's, Jung Instrumentarium και Prototyping, έρχονται να συμβάλλουν στην ανάπτυξη μίας φιλοσοφίας που συνεχίζει και εμπλουτίζει την αφορμή για δημιουργική έκφραση. Οι ιδιότυπες κατασκευές, οι πειραματισμοί και οι ανορθόδοξες τεχνικές διαφοροποιούν την ηλεκτρονική μουσική, εφόσον δεν επικεντρώνονται καθαρά στον τρόπο σύνθεσης ή εκτέλεσης. Αντί αυτού, ενισχύουν καλλιτεχνικές προτάσεις οι οποίες είναι ανοιχτές και σε άλλους "εξωμουσικούς" καινοτόμους χώρους. Έτσι και το PIECE FOR FAN σαν μικρογραφία μιας ιδέας για μια μεγαλύτερη εγκατάσταση, αφήνει στον θεατή χώρο να αφογκραστεί.. το ηχητικό περιβάλλον..

Ο Ανδρέας Μονόπωλης γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1976. Εκτός από την μουσική, η καλλιτεχνική του παρόρμηση διαλέγει τότε την εικόνα ή την ύλη για να εκφραστεί.

www.monopolis.gr

Σπονδή

Στέλιος Ζουμαδάκης

Ήχοι πιάνου και μελωδικά μέρη σε μια αργή ιεροτελεστικού ύφους εξέλιξη.

Ο Στέλιος Ζουμαδάκης είναι απόφοιτος του τμήματος μουσικών σπουδών Ιονίου πανεπιστημίου και του μεταπτυχιακού προγράμματος "Τέχνες και τεχνολογίες του ήχου". Έχει γράψει ηλεκτροακουστική αλλά και ενόργανη μουσική καθώς και μουσική για θέατρο.

The castle (Το κάστρο)

Αντυ Δήμα -

(Voice over Charlie Owen, Vocal Maia Papageorgiou)

Το Κάστρο είναι ένα μέρος χαμένο στην ομίχλη του χρόνου. Ένα παλιό και σκοτεινό κάστρο, το οποίο έχει κολλήσει ανάμεσα στον παράδεισο και την κόλαση. Περιβάλλεται από βουνά και πυκνά μαύρα σύννεφα, όαση και καταφύγιο για τις χαμένες και καταδικασμένες ψυχές, βυθισμένο σε θρύλους και τους μύθους. Εκεί μπορείτε να ακούσετε τις χαμένες ψυχές που ψέλνουν με τις αιθέριες φωνές τους, γεμίζοντας το κάστρο με μελαγχολική χαρά. Τι γλυκιά συμφωνία είναι αυτή για τα αυτιά μου; Κοιτάξτε τις χαμένες ψυχές που χορεύουν σε ένα κατατονικό βαλς. Πετούν γύρω από τους πέτρινους τοίχους γελώντας με την παρακμή τους, ενόσω καταριούνται την αθανασία τους.

Μπειτέ στο εσωτερικό του κάστρου και αφήστε τη φαντασία σας να πετάξει σε αυτόν τον κόσμο του λυκόφωτος.

Αντυ Δήμα. Sound and video artist. Τελειόφοιτος του Τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του Τ.Ε.Ι. Ιονίων Νήσων. Το 2011 δημιούργησε την Umbra Projectum, μία πλατφόρμα συνεργασίας με μουσικούς και άλλους καλλιτέχνες, που προέρχονται τόσο από το Τ.Η.Μ.Ο. όσο και από αλλού. Το project εστιάζει σε συνθέσεις stereo tracks και live αυτοσχεδιασμούς, φωνητικά, φλάουτο, video art. Συνεργάζεται με την σκηνοθέτιδα Σοφία Δελλαπόρτα από το 2012, σε θεατρικές παραστάσεις στην Αθήνα και την Κεφαλονιά ως σχεδιαστής ήχου, video artist και ηχολήπτης. Συμμετέχει σε οπτικοακουστικές συναυλίες από το 2009. Επίσης, ασχολείται με την ηχογράφηση ηχοτοπίων και την φωτογραφία. Είναι μέλος του Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής από το 2009. Ζει στην Αθήνα. https://soundcloud.com/umbra_project

Ballistichory (2015)

Νίκος Σταυρόπουλος

Ο τίτλος του έργου αναφέρεται στην βαλλιστική μέθοδο διασποράς σπόρων που χρησιμοποιούν κάποια από τα αυτόχωρα φυτά. Ο όρος αντικατοπτρίζει στοιχεία της μουσική δομής και υποδεικνύει την υφή του ηχητικού υλικού. Τα ηχητικά γεγονότα που διαδραματίζονται σε αυτό το έργο είναι φανταστικά και οποιαδήποτε ομοιότητα με την πραγματικότητα είναι τελείως συμπτωματική αλλά πολύ πιθανή.

Ο Νίκος Σταυρόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1975. Σπούδασε πιάνο, αρμονία και αντίστιξη στην Ελλάδα και στη συνέχεια σύνθεση, στο Πανεπιστήμιο της Ουαλίας, (MA) με τον Δρ. Andrew Lewis, και το Πανεπιστήμιο του Sheffield (PhD) με τον Δρ Adrian Moore. Οι μουσικές του συνθέσεις ποικίλουν από ορχηστρικές, σε tape και σε mixed media. Έχει συνθέσει για video και χορό και η μουσική του έχει αποσπάσει διακρίσεις και βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς (Bourges 2000, 2002, Metamorphose, Brussels 2002, 2008 SCIRME, Bordeaux 2003, MUSICA MISO Πορτογαλία 2004, Encuentro Canarias, Ισπανία, 2009, NEM Barcelona 2010). Διδάσκει μουσική τεχνολογία και σύνθεση και είναι ιδρυτικό μέλος του Echochroma New Music Research Group στο Leeds Beckett University.

Συναυλία 8^η

[CEMI/ICEM]

Jon Nelson -	<i>L'Horloge Imaginaire</i> (8 ch)	10:29
Francis Dhomont -	<i>Forte-Piano</i> (8 ch)	8:25
Beatriz Ferreyra -	<i>Dans un Point Infini</i>	15:28
James Andean -	<i>The Friedman Translations: Translation A</i>	7:00

Jon Nelson - *L'Horloge Imaginaire*

L'Horloge imaginaire (2002) is an 8-channel tape fantasy based upon clock sounds. The source recordings for this work emanate from a wide variety of clocks including the medieval astrological clock in La cathédral St-Etienne in Bourges, musical clocks of the 19th century, church bells, and clocks of the present day. Exhibiting both ethereal and percussive sonic landscapes, this work presents my interpretation of the sounds we associate with the passage of time. This work was commissioned by the Institut International de Musique Electroacoustique de Bourges (IMEB) and was realized in their studios in Bourges, France.

Jon Christopher Nelson (b. 1960) is currently a Professor at the University of North Texas where he serves as an associate of CEMI (Center for Experimental Music and Intermedia) and also the Associate Dean of Operations. Nelson's electroacoustic music compositions have been performed widely throughout the United States, Europe, Asia, and Latin America. He has been honored with numerous awards including fellowships from the Guggenheim Foundation, the National Endowment for the Arts, and the Fulbright Commission. He is the recipient of Luigi Russolo and Bourges Prizes (including the Euphonies d'Or prize) and recently was recognized as the recipient of the International Computer Music Association's 2012 Americas Regional Award. In addition to his electro-acoustic works, Nelson has composed a variety of acoustic compositions that have been performed by ensembles such as the New World Symphony, the Memphis Symphony, the Brazos Valley Symphony Orchestra, ALEA III, and others. He has composed in residence at Sweden's national Electronic Music Studios, the Visby International Composers Center and at IMEB in Bourges, France. His works can be heard on the Bourges, Russolo Pratella, Innova, CDCM, NEUMA, ICMC, and SEAMUS labels.

Francis Dhomont - *Forte-Piano*

For my double friend Oscar's 80th birthday. Oscar Wiggli is a dialogue between strength and delicateness, a contrast between the huge power of completed works and the lightness of drawings, between the clamour of a shop and the quietness of the composer's studio, between iron and sound, between action and thought. To sketch a portrait of the artist, *forte-piano* draws inspiration from these dynamic opposites.

[English translation: François Couture, v-12]

forte-piano was realized in 2008 at the composer's studio in Avignon (France) and was premiered on 20 September 2008 as part of a concert celebrating the 80th anniversary of Swiss sculptor and electroacoustic music composer Oscar Wiggli at Hôtel de ville de Saignelégier (Switzerland). This first version of *forte-piano* was followed by a second one. The latter version was completed in December 2010; it supersedes the previous one.

Francis Dhomont studied under Ginette Waldmeier, Charles Koechlin and Nadia Boulanger. In the late 40's, in Paris (France), he intuitively discovered with magnetic wire what Pierre Schaeffer would later call "musique concrète" and consequently conducted solitary experiments with the musical possibilities of sound recording. Later, leaving behind instrumental writing, he dedicated himself exclusively to electroacoustic composition.

An ardent proponent of acousmatics, his work (since 1963) is comprised exclusively of works for tape bearing witness to his continued interest in morphological interplay and ambiguities between sound and the images it may create.

The Conseil des arts et des lettres du Québec has awarded him a prestigious career grant. In 1999, he was awarded five first prizes for four of his recent works at international competition (Brazil, Spain, Italy, Hungary and Czech Republic). In 1997, as the winner of the Canada Council for the Arts' Victor Martyn Lynch-Staunton Award, he was also supported by the DAAD for a residence in Berlin (Germany). Five-time winner at the Bourges International Electroacoustic Music Competition (France) — the Magisterium Prize in 1988 — and 2nd Prize at Prix Ars Electronica 1992 (Linz, Austria), he has received numerous other awards.

He is the editor of special issues published by Musiques & Recherches (Belgium) and of *Électroacoustique Québec: l'essor* (Québec Electroacoustics: The Expansion) — for Circuit (Montréal). Musical coeditor of the *Dictionnaire des arts médiatiques* (published by UQAM), he is also lecturer and has produced many radio programs for Radio-Canada and Radio-France.

In 1978-2005, he has divided his time between France and Québec, where he has taught at the Université de Montréal from 1980 to '96. Since the fall of 2004 he lives in Avignon (France) and regularly presents his works in France and abroad. Great traveller, he participates in several juries.

He is an Associate Composer of the Canadian Music Centre (CMC, 1989) and a Founding Member (1986) and Honorary Member (1989) of the Canadian Electroacoustic Community (CEC). In October 2007, Université de Montréal awarded him a *honoris causa* doctorate. He is the president of the collective Les Acousmonautes in Marseille (France) and "Ehrenpatron" (honour patron) of the organization Klang Projekte Weimar (Germany).

He now focuses on composition and theory.

He is awarded the Quartz Pierre-Schaeffer 2012 (Paris, France), Baiocco d'oro 2012 (Perugia, Italia), and the Grand prize of the Giga-Hertz-Preis 2013 (Karlsruhe, Germany).

Beatriz Ferreyra -

Dans un Point Infini

Dans un point infini (In an infinit point) : electroacoustic music – 15'25" – 2005 – INA-GRM commission 2005. This piece has been composed with an extract of 18" from Grazyna Bacewicz's second sonata for violin solo, and technics exercises of the violonist Veronica Kadlubkiewicz, to whom I dedicate this piece.

Beatriz Ferreyra: was born in 1937 in Córdoba (Argentina). She studied piano with Celia Bronstein (Buenos Aires 1950-1956), harmony and musical analysis with Nadia Boulanger (1962), electroacoustic music with Edgardo Canton (G.R.M. - France ; R.A.I - Italie 1963) and composition with Earl Brown and Gorgy Ligeti (Darmstadt 1967). She worked at O.R.T.F. (French National Television) in Research Department, participating to the Group of Musical Researches (G.R.M., under the leadership of Pierre Schaeffer (1963-70). She contributed to Pierre Schaeffer's book « *Traité des Objets Musicaux* » (1966), to Henri Chiarucci and Guy Reibel's exploration work : « *Relation between pitch and fundamental basis of a musical sound* », published in March 1996 in the *International Journal of Audiology*. Besides, she participated to the realisation of records from « *Solfège de l'Objet Sonore* » by Pierre Schaeffer (1967). She had an educational function during the G.R.M. training periods as well as the lectures she gave at the courses of National Conservatory of Music in Paris. Has been also in charge of the inter learning subjects seminars from Research Department.. Since 1970 she has been working as a free composer. Worked with Bernard Baschet at his new instruments « *Structures Sonores* » (1970). En 1975 she became a Member of the « *Collège des Compositeurs* » created by the Groupe de Musique Expérimentale de Bourges (G.M.E.B.). Was requested by the Dartmouth College in Electronic Music Department to work on computers (1976), music and film music (1998), while she was interested with inquiries and realisation of pieces applied to muscotherapy (1973-77). She has been and is Member of International Jurys. Since 1967 she had commissions for concerts, festivals, film's and TV music, theater, write articles and gives seminars and lectures.

James Andean -

The Friedman Translations: Translation A

The Friedman Translations is a work in two contrasting forms: *Translation A* is a work for tape, while *Translation B* is a live work for piano and percussion. The tape version, *Translation A*, is composed entirely from a few short passages recorded inside a piano. *The Friedman Translations* was commissioned by SPOR Festival, Aarhus, Denmark, where it was premiered on May 9th 2014.

James Andean is a musician and sound artist. He is active as both a composer and a performer in a range of fields, including electroacoustic composition and performance, improvisation, sound installation, and sound recording. He is a founding member of improvisation and new music quartet Rank Ensemble, and one half of audiovisual performance art duo Plucié/DesAndes. He has performed throughout Europe and North America, and his works have been performed around the world. He is a lecturer at the Centre for Music & Technology of the Sibelius Academy/University of the Arts Helsinki.

Συναυλία 9η

Μαρίνος Κουτσομιχάλης –

*Μουσική για μεταβλητούς πίνακες
κυμματομορφών και συναρτήσεις
Walsh (6 ch)*

30:00 (live)

Το έργο περιστρέφεται γύρω από μια σειρά αυτό-διαμορφούμενων μεταβλητών πινάκων κυμματομορφών και συναρτήσεων Walsh που τροφοδοτούν 6 ηχεία και (προαιρετικά) μια σειρά από οπτικές προβολές.

Ο Μαρίνος Κουτσομιχάλης είναι καλλιτέχνης και ερευνητής. Μέσω του ήχου αλλά και διαφόρων άλλων μέσων ερευνά την αντίληψη, τον χώρο, την τεχνολογία και το υλικό ως δημιουργικές συνθήκες. Το έργο του έχει παρουσιαστεί διεθνώς και εκτενώς σε μουσεία, γκαλερί, αίθουσες συναυλιών, βιομηχανικές εγκαταστάσεις, εκκλησίες, ερευνητικά κέντρα, ανεξάρτητους χώρους και αλλού. Σαν ακαδημαϊκός έχει εργαστεί διεθνώς σε διάφορα πανεπιστήμια και ερευνητικούς φορείς, έχει συμμετάσχει σε πολλά επιστημονικά συμπόσια/συνέδρια και έχει δημοσιεύσει πλήθος συγγραμμάτων καθώς και ένα βιβλίο. www.marinoskoutsoMichalis.com